

 جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور
تصویب نامه هیأت وزیران

بسمه تعالی
 "با صلوات بر محمد و آل محمد"

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۵/۵/۲۷ به پیشنهاد شماره ۶۰/۶۱۴۹۶ مورخ ۱۳۹۵/۳/۱۰ وزارت صنعت، معدن و تجارت و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب کرد:

وزارت صنعت، معدن و تجارت مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافقات بین المللی) و وزارت امور خارجه نسبت به انجام مذاکره، پیش امضا (پاراف) و امضای موقت موافقتنامه تجارت ترجیحی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری لبنان در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، ظرف سه سال از تاریخ ابلاغ این تصویب نامه اقدام و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری نماید.

اسحاق جهانگیری
 معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، سازمان برنامه و بودجه کشور، سازمان اداری و استخدامی کشور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، معاونت اجرایی رئیس جمهور، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، وزارت امورات اقتصادی و دارایی، وزارت دادگستری، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

ماده ۲۰

شفافیت

- ۱- هر طرف متعاقد بنا بر درخواست طرف متعاقد دیگر، اطلاعات و پاسخ هر پرسش از طرف متعاقد دیگر را که مربوط به اقدام عملی یا پیشنهادی باشد که ممکن است کارکرد این موافقتنامه را تحت تأثیر قرار دهد ظرف مدت ۳۰ روز ارائه و پاسخ خواهد داد.
- ۲- هر طرف متعاقد تضمین خواهد نمود که قوانین و مقررات آن که مرتبط با هر موضوع تجاری مشمول این موافقت نامه است، منتشر می‌شود یا در دسترس عموم قرار می‌گیرد.

ماده ۲۱

کارگروه مشترک

- ۱- بدین وسیله کارگروه مشترکی از نمایندگان هر طرف متعاقد تشکیل می‌شود. کارگروه مشترک حداقل سالی دو بار برای بررسی پیشرفت حاصل شده در اجرای این موافقت نامه تشکیل خواهد شد. هر طرف متعاقد نیز ممکن است برگزاری جلسات فوق العاده را با اطلاع به طرف متعاقد دیگر، درخواست نماید.
- ۲- کارگروه مشترک، هر وظیفه محوله به آن را به موجب مفاد این موافقت نامه، انجام خواهد داد. با درخواست یک طرف متعاقد و به شرط قبول طرف متعاقد دیگر، کارگروه مشترک هر موضوع دیگری را که بر اجرای این موافقت نامه اثر می‌گذارد را نیز بررسی خواهد نمود.
- ۳- کارگروه مشترک ممکن است در خصوص مواردی که مرتبط با این موافقت نامه است از جمله تصمیم‌های راجع به تصویب اصلاحیه این موافقت نامه تصمیم‌گیری نماید. کارگروه مشترک می‌تواند در خصوص موارد مرتبط با این موافقت نامه، توصیه‌هایی را ارائه نماید.
- ۴- تصمیم‌های متخذه توسط کارگروه مشترک در خصوص اصلاح این موافقت نامه منوط به تکمیل تشریفات تصویب داخلی مربوط به طرفهای متعاقد طبق ماده (۲۴) خواهد بود.
- ۵- تصمیم‌های کارگروه مشترک با اجماع اتخاذ خواهد شد.
- ۶- کارگروه مشترک در اولین نشست خود آئین کار خود را تدوین خواهد نمود.
- ۷- کارگروه مشترک ممکن است کارگروه‌های فرعی یا گروه‌های کاری که ضروری می‌داند، را تاسیس نماید.

ماده ۲۲

مشورت

- ۱- هر طرف متعاقد موضوعات تأثیرگذار بر اجرای این موافقتنامه را با نظر مساعد بررسی و فرصت کافی را برای مشورت در مورد آنها فراهم خواهد کرد.
- ۲- کارگروه مشترک ظرف ۳۰ روز از هنگام دریافت درخواست هر یک از طرفهای متعاقد برای بررسی هر موضوعی که یافتن راه حل رضایت بخشی از طریق مشورت طبق بند (۱) فوق ممکن نشده است، تشکیل جلسه خواهد داد.

ماده ۲۳

حل و فصل اختلاف

- ۱- کلیه اختلاف‌هایی که از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه ناشی شود، در وهله اول به طور دوستانه از طریق مشورت دو جانبه حل و فصل خواهد شد.
- ۲- اگر کارگروه مشترک بعد از ارجاع اختلاف به آن ظرف ۶۰ روز تشکیل نگردد یا ظرف ۴۵ روز تصمیم مورد رضایت طرفها اتخاذ نگردد، موضوع می‌تواند توسط هر یک از طرفهای متعاقد به هیئت داوران ارجاع داده شود.
- ۳- جریان رسیدگی هیئت داوران و چارچوب زمانی که هیئت داوران در طی آن باید تصمیم خود را اعلام نماید، توسط کارگروه مشترک تعیین خواهد شد.

دفتر هیئت دولت

۴- طرفهای متعاقد هر نوع مساعدتی را برای بررسی و حل و فصل اختلاف به کارگروه مشترک و هیئت داورى ارائه خواهند داد.

۵- هیئت داورى از سه عضو تشکیل خواهد شد. هر طرف متعاقد ظرف مدت ۲۰ روز پس از تاریخ ارجاع به داورى یک عضو را تعیین خواهد نمود و کارگروه مشترک ظرف مدت ۴۵ روز بعد از تاریخ ارجاع به داورى عضو سوم را تعیین خواهد نمود که به عنوان سرداور عمل خواهد نمود. داور سوم از اتباع کشوری خواهد بود که در زمان انتصاب با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسى دارد و از اتباع هر یک از طرفهای متعاقد نخواهد بود. زمان تشکیل هیئت داورى همزمان با انتصاب سرداور خواهد بود.

۶- تمام داورها موقتاً بر اساس بی طرفی، قابلیت اعتماد و قضاوت صحیح انتخاب خواهند شد و دارای تخصص لازم یا تجربه مناسب در حقوق، تجارت بین الملل یا سایر موضوعات مرتبط با این موافقت نامه یا حل اختلافهای ناشی از موافقت نامه های تجارى بین المللى خواهند بود. آنها مستقل خواهند بود و بر اساس صلاحیت فردی خود خدمت خواهند کرد و وابسته به هیچ یک از طرف ها یا سازمان های مرتبط با اختلاف نخواهند بود یا دستورهایى را از آن ها دریافت نخواهند کرد.

۷- جریان رسیدگی هیئت داورى، مگر اینکه طرفهای متعاقد به گونه دیگری تصمیم گرفته باشند، در قلمرو طرف متعاقد خوانده انجام خواهد گرفت. با رعایت مقررات مورد توافق طرفهای متعاقد، هیئت داورى تشریفات خود را تعیین خواهد کرد. هر طرف متعاقد هزینه های مربوط به داور خود و حضور در جریان رسیدگی های هیئت داورى را تقبل خواهد نمود. هزینه های مربوط به سرداور و سایر هزینه های هیئت داورى به طور مساوى توسط طرفهای متعاقد تأمین خواهد شد.

۸- طرف های متعاقد اقدام های لازم برای اجرای تصمیم های متخذ از سوى کار گروه مشترک یا هیئت داورى را اتخاذ خواهند نمود. در صورت عدم اجرای تصمیم ها به وسیله یک طرف متعاقد، طرف متعاقد دیگر مجاز خواهد بود، رفتار ترجیحى معادل را پس بگیرد.

ماده ۲۴

انجام تعهدات

۱- طرف های متعاقد تمام اقدامات لازم را اتخاذ خواهند کرد تا دستیابى به اهداف این موافقتنامه و اجرای تعهدات خود به موجب این موافقتنامه را تضمین کنند.

۲- اگر هر یک از طرفهای متعاقد ملاحظه نماید که طرف متعاقد دیگر تعهدات خود به موجب این موافقتنامه را انجام نداده است، در ابتدا به تشریفات مندرج در مواد (۲۲) و (۲۳) این موافقت نامه متوسل خواهد شد.

۳- اگر ظرف مدت ۴۵ روز پس از تاریخ دریافت درخواست برای مشورت، جلسه مشاوره برگزار نشود یا اگر کارگروه مشترک ظرف مدت ۶۰ روز بعد از دریافت چنین درخواستى برگزار نشود و یا اگر هیئت داورى ظرف ۶۰ روز پس از دریافت درخواست تشکیل هیئت داورى تشکیل نشود، طرف متعاقد مى تواند رفتار ترجیحى معادل را پس بگیرد.

ماده ۲۵

اصلاحات و بازنگرى

۱- طرف های متعاقد با توجه به تجارب حاصل از اجرای این موافقتنامه مى توانند نسبت به اصلاح و بهبود مفاد این موافقتنامه با رضایت متقابل اقدام نمایند. بنابراین هر یک از طرفهای متعاقد مى تواند پیشنهادهایی را به منظور ترغیب آزادسازی بیشتر تجارت دو جانبه ارائه نماید.

۲- هر اصلاحیه این موافقتنامه منوط به تکمیل تشریفات تصویب داخلی مربوط طرفهای متعاقد خواهد بود.

دفتر هیئت دولت

۳- هر اصلاحیه از روز اول ماه دوم پس از دریافت آخرین یادداشت دیپلماتیک مبنی بر تأیید انجام تمام تشریفات مقرر توسط قانون ملی هر طرف متعاقد برای لازم الاجرا شدن اصلاحات، لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۶

تغییر امتیازات

- ۱- هر طرف متعاقد می تواند پس از یکسال از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقت نامه، طرف متعاقد دیگر را از قصد خود برای تغییر یا پس گیری هر نوع امتیاز اعطا شده در زمانبندی مناسب خود، مطلع نماید.
- ۲- طرف متعاقدی که قصد تغییر یا پس گیری امتیاز را دارد برای حصول توافق مشورت ها یا مذاکراتی را آغاز خواهد کرد. این اصلاحات طبق ماده (۲۵) این موافقت نامه لازم الاجرا خواهد شد.
- ۳- اگر توافقی بین طرفهای متعاقد ظرف مدت شش ماه پس از دریافت اطلاعیه حاصل نگردد و طرف اطلاع دهنده اقدام به اصلاح یا پس گیری امتیاز نماید، طرف متعاقد دیگر می تواند اصلاح یا پس گیری امتیاز معادل را در زمان بندی مناسب انجام دهد.

ماده ۲۷

مدت و فسخ

- ۱- این موافقت نامه برای مدت زمان نامحدود منعقد شده است.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاقد می تواند این موافقتنامه را به وسیله ارسال اطلاعیه ای کتبی به طرف متعاقد دیگر فسخ نماید. این موافقتنامه در اولین روز از ماه هفتم بعد از تاریخ دریافت اطلاعیه فسخ توسط طرف متعاقد دیگر، خاتمه خواهد یافت.

ماده ۲۸

لازم الاجرا شدن

- ۱- این موافقتنامه در اولین روز از ماه دوم پس از دریافت آخرین یادداشت دیپلماتیک مبنی بر تأیید انجام تمام تشریفات مقرر به وسیله قانون ملی هر طرف متعاقد برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، لازم الاجرا خواهد گردید.
- ۲- برای گواهی مطالب فوق، امضاء کنندگان زیر که از سوی دولتهای متبوع خود به طور مقتضی مجاز می باشند، این موافقتنامه را امضا نمودند.

این موافقتنامه در تاریخ ... هجری شمسی (برابر با ... میلادی) در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم گردید که تمامی آنها از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت بروز هر گونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف

دولت جمهوری لبنان

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

دفتر هیئت دولت

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیأت وزیران

بسمه تعالی

”با صلوات بر محمد و آل محمد“

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۵/۵/۲۷ به پیشنهاد شماره ۶۰/۶۱۴۹۶ مورخ ۱۳۹۵/۳/۱۰ وزارت صنعت، معدن و تجارت و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب کرد:

وزارت صنعت، معدن و تجارت مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافقات بین المللی) و وزارت امور خارجه نسبت به انجام مذاکره، پیش امضا (پاراف) و امضای موقت موافقتنامه تجارت ترجیحی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری لبنان در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، ظرف سه سال از تاریخ ابلاغ این تصویب نامه اقدام و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری نماید.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت با توجه به اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به انضمام تصویر نامه اشاره شده در متن برای اطلاع ریاست محترم مجلس شورای اسلامی ارسال می شود.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

بسمه تعالی

موافقتنامه تجارت ترجیحی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که از این پس در صورت اقتضاء « ایران » و « لبنان » یا طرف‌های متعاقد « خوانده خواهند شد؛

با توجه به رابطه دوستی و برادری دیرین خود؛

با امید به این که موافقتنامه تجارت ترجیحی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که از این پس « موافقتنامه » خوانده می شود، فضای جدیدی را برای روابط اقتصادی و تجاری بین آنها ایجاد خواهد کرد؛

با تصدیق اینکه فرایند یکپارچگی اقتصادی آنها شامل آزادسازی تدریجی و متقابل تجارت کالا و خدمات و تقویت همکاری‌های اقتصادی میان آنها است؛

با اعتقاد به این که مفاد این موافقتنامه می‌تواند به تدریج گسترش یابد و به حوزه‌های جدیدی از علایق مشترک نیز تعمیم یابد؛

با توجه به این که مفاد این موافقتنامه، حقوق و تعهدات طرف‌های متعاقد ناشی از سایر موافقتنامه‌های دوجانبه، چند جانبه و منطقه‌ای را تحت تأثیر قرار نخواهد داد؛

با توجه به ضرورت حمایت از تلاش‌های ایران و لبنان در الحاق به سازمان جهانی تجارت؛

با تأکید بر ضرورت متنوع سازی محصولات قابل مبادله، با هدف کمک به توسعه بیشتر اقتصادهای خود؛

با تصدیق این که کاهش و حذف تدریجی موانع فرا راه تجارت از طریق این موافقتنامه به توسعه تجارت کمک خواهد کرد؛

به شرح زیر توافق می کنند:

ماده ۱

اهداف

هدف این موافقتنامه تقویت روابط تجاری بین ایران و لبنان به ویژه از طریق موارد زیر می باشد:

الف) ترغیب و گسترش تجارت، کمک به سمت توسعه هماهنگ روابط اقتصادی بین طرفهای متعاقد؛

ب) ایجاد محیطی امن تر و قابل پیش بینی تر برای رشد پایدار تجارت بین طرفهای متعاقد؛

پ) تسهیل متنوع سازی مبادلات تجاری بین طرفهای متعاقد؛

ت) کاهش تعرفه‌ها و شبه تعرفه‌ها و حذف موانع غیر تعرفه‌ای در تجارت؛

ث) تقویت و گسترش تدریجی این موافقتنامه تجارت ترجیحی و ارتقاء آن به یک موافقتنامه تجارت آزاد در مذاکرات آینده.

ماده ۲

تفسیر موافقتنامه

مفاد این موافقتنامه، طبق قواعد رایج تفسیر حقوق بین‌الملل عمومی و با توجه مقتضی به این حقیقت تفسیر خواهد شد که طرفهای متعاقد باید این موافقت نامه را با حسن نیت و اجتناب از نادیده گرفتن تعهدات خود اجرا نمایند. پیوست‌های این موافقتنامه جزء لاینفک این موافقتنامه می‌باشد.

دفتر هیئت دولت

ماده ۳

تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

الف) « تعرفه‌ها » یعنی تعرفه گمرکی یا حقوق گمرکی با اثری شبیه تعرفه تعیین شده در جداول تعرفه‌ای به موجب قوانین جاری در قلمرو طرف‌های متعاقد. تعرفه شامل اقدامات قیمت شکنی یا حقوق جبرانی اعمال شده طبق ماده (۱۱) و اقدامات حفاظتی وضع شده طبق ماده (۱۲) نمی باشد؛

ب) « شبه تعرفه‌ها » یعنی هر گونه هزینه و عوارض مرزی غیر از تعرفه، با اثری شبیه تعرفه که بر معاملات تجاری خارجی و صرفاً بر محصولات وارداتی وضع می‌شود. مالیاتهای غیر مستقیم و هزینه‌هایی که به همان ترتیب بر فرآورده‌های داخلی مشابه وضع می‌شوند، یا هزینه‌های ورودی مربوط به خدمات خاص ارائه شده و سایر هزینه‌های مجاز به موجب این موافقتنامه شبه تعرفه تلقی نخواهند شد؛

پ) « موانع غیر تعرفه‌ای » یعنی هر اقدام، مقرر یا رویه ای غیر از تعرفه و شبه تعرفه، که اثر آن محدود کردن واردات و ایجاد اختلالی قابل توجه در تجارت بین طرفهای متعاقد باشد. اقداماتی که به موجب این موافقتنامه مجاز دانسته شده اند، موانع غیر تعرفه ای محسوب نمی شوند؛

ت) « محصولات » شامل کالاها و فرآورده‌ها طبق نظام هماهنگ شده توصیف و کد گذاری کالا می باشد؛

ث) « رفتار ترجیحی » یعنی هر نوع مزیت یا امتیاز اعطا شده به موجب این موافقتنامه توسط یک طرف متعاقد از طریق کاهش یا حذف تعرفه ها و حذف موانع غیر تعرفه ای در مورد نقل و انتقال محصولات؛

ج) « کار گروه مشترک »، یعنی کارگروه ایجاد شده به موجب ماده (۲۱) این موافقتنامه.

چ) « آسیب جدی » یعنی خسارت قابل ملاحظه به تولیدکنندگان داخلی فرآورده‌های مشابه یا شبیه ناشی از افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، در اوضاع و احوالی که به عنوان مثال شامل - اما نه محدود به آن - موجب ضررهای قابل توجهی از نظر درآمد، تولید یا اشتغال گردد که در کوتاه‌مدت غیرقابل تحمل باشد. بررسی تأثیر بر صنعت داخلی مورد نظر، باید همچنین شامل ارزیابی سایر عوامل و شاخصهای اقتصادی مربوط باشد که بر وضعیت صنعت داخلی آن فرآورده‌ها تأثیر گذارند.

ح) « تهدید آسیب جدی » یعنی موقعیتی که در آن افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، آن‌چنان ماهیتی دارد که موجب آسیب جدی به فرآورده‌های داخلی می‌گردد و اینکه آسیب مزبور اگرچه هنوز ایجاد نشده است، آشکارا، قریب‌الوقوع است. تعیین وجود تهدید آسیب جدی باید به جای ادعا، حدس و گمان یا احتمالات ضعیف یا فرضی صرف بر واقعیات مبتنی باشد.

خ) « اوضاع و احوال بحرانی » یعنی ایجاد موقعیتی استثنایی که در آن واردات بسیار زیاد مشمول رفتار ترجیحی، موجب ایجاد آن‌گونه « آسیب جدی » می‌گردند که جبران آن دشوار بوده و اقدامی عاجل را می‌طلبد یا موجب تهدید ایجاد چنین « آسیب جدی » می‌گردد.

د) « قیمت‌شکنی » یعنی وارد کردن فرآورده‌ای به جریان داد و ستد طرف متعاقد دیگر به ارزش کمتر از ارزش عادی آن که عبارت است از قیمت قابل مقایسه در جریان معمولی تجارت برای فرآورده مشابهی که جهت مصرف در کشور صادرکننده در نظر گرفته شده است، یا در صورت فقدان چنین قیمت داخلی، عبارت است از بالاترین قیمت قابل مقایسه برای فرآورده مشابه جهت صدور به هر کشور ثالثی در جریان عادی تجارت یا هزینه تولید فرآورده در کشور مبدأ به علاوه مبلغ معقولی برای هزینه‌های فروش و سود.

ماده ۴

اصول عمومی

این موافقتنامه مشمول اصل عمل متقابل کلی در مورد امتیازات خواهد بود به نحوی که طرفهای متعاقد، با در نظر گرفتن سطح توسعه اقتصادی، الگوی تجارت خارجی و سیاست‌های تعرفه‌ای و تجاری خود، به صورت عادلانه از فواید آن بهره مند شوند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۵

حیطه شمول

- ۱- مفاد این موافقتنامه در مورد تجارت محصولات بین طرفهای متعاقد، در ارتباط با فرآورده‌هایی اعمال خواهد شد که مبدأ آن در قلمرو طرف‌های متعاقد باشد و در پیوست‌های ۱- الف و ۱- ب مشخص شده اند.
- ۲- بدون خدشه به مفاد بند (۱) این ماده، مفاد مواد (۷)، (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه در خصوص تمامی فرآورده‌هایی که مبدأ آن‌ها قلمرو طرف‌های متعاقد می باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۶

تبادل امتیازات و مذاکرات آتی

- ۱- طرفهای متعاقد در مورد فرآورده‌های فهرست شده در پیوست‌های ۱- الف و ۱- ب این موافقتنامه، با رعایت مفاد پیوست (۲) این موافقتنامه در خصوص قواعد مبدأ، به یکدیگر امتیازهایی را اعطاء خواهند نمود. برای هر فرآورده، نرخ تعرفه پایه، نرخ تعرفه‌ی ملل کامله الوداد اعمال شده در هر سال، توسط هر یک از طرف‌های متعاقد برای واردات از سایر کشورها و قلمروهای گمرکی خواهد بود که در مورد آن، گاهشهای متوالی مندرج در این موافقتنامه قرار است اعمال شود.
- ۲- در سه سال اول از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، طرفهای متعاقد خود را متعهد می‌نمایند نرخ تعرفه‌های ترجیحی مربوطه خود را بدون رضایت متقابل افزایش ندهند، مگر آنکه به نحو دیگر در این موافقت نامه پیش بینی شده باشد. دوره اولیه به طور خودکار تمدید خواهد شد، مگر اینکه هر یک از طرف‌های متعاقد سه ماه قبل از انقضای دوره به طور مکتوب از قصد خود بر عدم تمدید این دوره از طریق مجاری دیپلماتیک طرف دیگر را مطلع نماید.
- ۳- طرف‌های متعاقد در رابطه با فهرست فرآورده‌های مندرج در پیوست‌های ۱- الف و ۱- ب این موافقتنامه موافقت می نمایند تمام موانع شبه تعرفه ای، غیر تعرفه ای و همچنین اقداماتی را که دارای اثر معادل در مورد نقل و انتقال محصولات داشته باشد، از تاریخ لازم الاجرا شدن موافقتنامه حذف نمایند، مگر اینکه به گونه دیگری در این موافقتنامه پیش بینی شده باشد. از زمان لازم الاجرا شدن این موافقت نامه، هیچ نوع مانع غیر تعرفه ای یا شبه تعرفه ای جدید و اقداماتی که اثر معادل دارند در مورد نقل و انتقال محصولات اعمال نخواهد شد.
- ۴- طرف‌های متعاقد با هدف بسط این موافقت نامه، آزادسازی بیشتر در تجارت دو جانبه خود را از طریق مشاوره در قالب کارگروه مشترک، بررسی خواهند نمود.
- ۵- با توجه به مقدمه این موافقتنامه، هر کدام از طرفهای متعاقد که زودتر به سازمان تجارت جهانی ملحق شود متعهد می گردد حمایت فوری، بی قید و شرط و کامل خود را جهت الحاق طرف دیگر به سازمان جهانی تجارت به عمل آورد.

ماده ۷

رفتار ملل کامله الوداد

- ۱- در خصوص حقوق گمرکی و هر نوع هزینه‌های دیگری که بر ورود یا صدور کالا یا انتقال بین المللی پرداختها برای واردات یا صادرات وضع گردیده اند و همچنین در خصوص روش اعمال این حقوق و هزینه‌ها و نیز در خصوص تمامی قواعد و تشریفات مربوط به ورود و صدور و وضع مالیاتهای داخلی یا هرگونه عوارض داخلی و نیز قوانین، مقررات و الزامات مؤثر بر فروش داخلی، پیشنهاد فروش، خرید، حمل و نقل، توزیع یا استفاده از محصولات، هریک از طرفهای متعاقد باید هر گونه مزیت، مساعدت، امتیاز یا معافیت اعطایی برای فرآورده‌هایی که مبدأ یا مقصد آن کشور یا قلمرو گمرکی دیگری از جمله قلمرو اعضای سازمان تجارت جهانی است را فوری و بدون قید و شرط برای فرآورده‌های مشابه که مبدأ یا مقصد آنها قلمرو طرف‌های متعاقد است، اعطا کند.

۲- بدون خدشه به مفاد بند (۱)، هیچ کدام از طرفهای متعاقد استحقاق برخورداری از سهمیه‌های نرخ تعرفه ای یا امتیازات تعرفه ای که هر طرف متعاقد در چهارچوب موافقتنامه‌های تجارت آزاد، تجارت ترجیحی یا اتحادیه‌های گمرکی به کشور دیگری اعطاء کرده است، نخواهد داشت، مگر آنکه توافق خاص متقابلی بین طرفهای متعاقد وجود داشته باشد.

ماده ۸

رفتار ملی

- ۱- در رابطه با فرآورده‌های مندرج در پیوست‌های ۱-الف و ۱-ب، رفتار اتخاذ شده در مورد کالاهای هر طرف متعاقد که به طرف متعاقد دیگر وارد شده است، نامطلوبتر از رفتاری نخواهد بود که در ارتباط با قوانین، مقررات و الزامات مؤثر بر فروش، پیشنهاد فروش، خرید، حمل‌ونقل، توزیع یا استفاده فرآورده‌های دارای منشأ ملی اتخاذ می‌گردد.
- ۲-الف) مفاد این ماده مانع از برقراری هزینه‌های متفاوت حمل‌ونقل داخلی نخواهد شد که نه بر ملیت فرآورده، بلکه منحصرأ بر عملکرد اقتصادی وسایل حمل‌ونقل مبتنی هستند.
- ب) مقررات این ماده در مورد قوانین، مقررات یا الزامات حاکم بر تهیه محصولات توسط دستگاه‌های دولتی اعمال نخواهد شد.
- پ) مقررات این ماده مانع از پرداخت یارانه منحصرأ به تولیدکنندگان داخلی، از جمله پرداخت به تولیدکنندگان داخلی از محل عواید حاصل از مالیاتها یا هزینه‌های داخلی اعمال شده در چارچوب مفاد این ماده و پرداخت یارانه به صورت خرید فرآورده‌های داخلی توسط دولت، نخواهد شد.

ماده ۹

قواعد مبدأ

- ۱- طرفهای متعاقد موافقت نمودند که قواعد ترجیحی مبدأ را در تجارت بین یکدیگر اعمال نمایند.
- ۲- فرآورده‌های تحت پوشش مفاد این موافقتنامه، به شرط رعایت قواعد مبدأ مندرج در پیوست (۲) این موافقتنامه که جزء لاینفک این موافقتنامه می باشد، شایسته رفتار ترجیحی خواهند بود.
- ۳- در صورت نیاز به اصلاح قواعد مبدأ مندرج در پیوست (۲)، کارگروه مشترک رویه‌های لازم را ارائه خواهد نمود.

ماده ۱۰

تجارت خدمات

- ۱- طرفها جهت ایجاد شرایطی برای آزاد سازی تدریجی و متقابل تجارت خدمات تلاش خواهند کرد.
- ۲- طرفها سازوکاری را جهت مذاکره برای رفتار اعطا شده توسط هر یک از طرفها در زمینه حق ایجاد و عرضه خدمات به طرف دیگر ایجاد خواهند نمود:
- الف) در نتیجه مذاکرات، طرفهای متعاقد جداول تعهدات خاص خود در زمینه خدمات را به یکدیگر ارائه می نمایند.
- ب) به منظور تحقق مفاد این ماده، طرفها در مورد ایجاد کارگروه فنی ویژه موافقت می نمایند.

ماده ۱۱

اقدامات ضد قیمت شکنی و جبرانی

- ۱- طرفهای متعاقد به منظور جبران خسارات ناشی از قیمت شکنی یا یارانه، حق انجام اقدامات جبرانی و ضد قیمت شکنی، طبق قوانین و مقررات داخلی خود را خواهند داشت.

دفتر هیئت دولت

- ۲- مقام‌های طرف وارد کننده بعد از دریافت درخواست کاملاً مستند صنایع داخلی و پیش از شروع بررسی‌های ضد قیمت شکنی، مقام‌های طرف صادر کننده را در مدت زمان متعارف مطلع خواهند نمود.
- ۳- مقام‌های طرف وارد کننده به محض شروع بررسی ها، متن غیر محرمانه درخواست کتبی دریافت شده را به صادر کننده خاص و مقامهای طرف صادر کننده ارائه خواهند نمود.
- ۴- طرف‌های ذینفع که پرسشنامه مورد استفاده در بررسی ها را دریافت کرده‌اند حداکثر ۳۰ روز فرصت پاسخ را خواهند داشت. به هر درخواستی برای تمدید مهلت ۳۰ روزه، باید توجه مقتضی معمول گردد و با توجه به دلایل اقامه شده، این تمدید باید در صورت امکان اعطا شود.
- ۵- مقام‌های طرف وارد کننده، قبل از اتخاذ تصمیم نهایی، طرف صادر کننده را از حقایق ضروری آگاه خواهند کرد که مبنای تصمیم برای اعمال یا عدم اعمال اقدامات خاص است. این افشای حقیقت باید در مدت زمان معقولی صورت پذیرد تا طرف ها بتوانند از منافع خود دفاع نمایند.
- ۶- بدون خدشه به مفاد بندهای (۱) تا (۵) این ماده، طرفهای متعاقد از اعمال هرگونه رفتار تبعیض آمیز، در مقایسه با رفتار اعمال شده نسبت به تمامی اعضای سازمان تجارت جهانی، در خصوص اتخاذ اقدامات مربوط به عوارض ضدقیمت شکنی و جبرانی و همچنین در رابطه با اعمال تشریفات تحقیقات داخلی از جمله تعیین قیمت شکنی، دادن یارانه و نیز استانداردهای مربوط به آسیب و علت خودداری خواهند نمود. این مقرر در خصوص تمامی فرآورده‌هایی که مبدأ آن‌ها قلمرو طرف‌های متعاقد می باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۱۲

اقدامات حفاظتی عمومی و خاص

- ۱- اگر در نتیجه کاهش یا حذف تعرفه به موجب این موافقتنامه، محصولی از مبدأ یک طرف متعاقد به مقدار بسیار زیاد - به طور مطلق یا نسبت به تولید داخلی - تحت شرایطی وارد قلمرو طرف متعاقد دیگر شود که موجب آسیب جدی یا تهدید آسیب جدی به صنایع داخلی تولید کننده محصولات رقابتی مستقیم یا مشابه شود، طرف وارد کننده می تواند پس از مشورت با طرف متعاقد دیگر طبق ماده (۲۰)، اقدامات حفاظتی را اتخاذ نماید.
- ۲- قبل از اتخاذ اقدامات حفاظتی، طرف متعاقدی که قصد انجام این اقدامات را دارد، تمام اطلاعات مرتبط و لازم برای بررسی کامل وضعیت را با هدف جستجوی راه حل قابل قبول برای طرفهای متعاقد، به طرف متعاقد دیگر ارائه خواهد نمود. به منظور دستیابی به چنین راه حلی، طرفهای متعاقد بلافاصله با یکدیگر مشورت خواهند کرد. اگر طرف‌های متعاقد پس از مشورت، ظرف مدت سی روز به توافق نرسیدند، طرف شاکی می تواند اقدامات حفاظتی را اتخاذ نماید.
- ۳- طرف وارد کننده می تواند اقدامات حفاظتی را اتخاذ کند که:
- (الف) کاهش بیشتر در نرخ تعرفه کالاهای مورد نظر را آن طور که در این موافقتنامه پیش بینی شده، تعلیق نماید؛ یا:
- (ب) نرخ تعرفه کالای مورد نظر را تا سطحی که بیشتر از نرخ تعرفه اعمال شده ملل کامله الوداد توسط طرف‌های متعاقد در زمان اتخاذ اقدام نشود، افزایش دهد.
- ۴- مفاد بندهای (۱) تا (۳) این ماده، به حقوق و تعهدات طرف‌های متعاقد در خصوص اعمال اقدامات حفاظتی عمومی که طبق قوانین و مقررات داخلی آنها اتخاذ گردیده است، خدشه ای وارد نخواهد کرد. در هر حال طرفهای متعاقد از اعمال هرگونه رفتار تبعیض آمیز، در مقایسه با رفتار نسبت به اعضا یا غیراعضای سازمان تجارت جهانی در خصوص اتخاذ اقدامات حفاظتی عمومی و همچنین در رابطه با تشریفات تحقیقات داخلی خودداری خواهند نمود. این مقرر در خصوص تمامی فرآورده‌هایی که مبدأ آن ها قلمرو طرف‌های متعاقد می باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۱۳

استانداردها، مقررات فنی و اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی

۱- طرفهای متعاقد تضمین خواهند نمود که مقررات فنی، رویه‌های ارزیابی انطباق و استاندارد ها به گونه ای تهیه، وضع یا اعمال نخواهد شد که مانعی فراراه تجارت متقابل ایجاد یا از تولیدات داخلی حمایت کند.

۲- طرفهای متعاقد تضمین خواهند نمود که:

الف) هر نوع اقدام بهداشتی یا بهداشت نباتی با توجه به اطلاعات علمی مربوط و شرایط منطقه ای صرفاً در حدی که برای حفاظت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه ضروری می باشد، اعمال خواهد شد، بر اصول علمی مبتنی خواهد بود و بدون دلایل کافی ادامه نخواهد یافت.

ب) استانداردها و مقررات فنی با هدف یا اثر ایجاد موانع غیر ضروری فراراه تجارت متقابل تهیه، وضع یا اعمال نخواهد شد. بدین منظور، استانداردها و مقررات فنی موجب تضییقات تجاری بیش از میزانی نخواهد بود که برای تحقق هدفی مشروع لازم است و در این راستا خطراتی که عدم تحقق هدف مزبور می تواند ایجاد کند، مورد توجه قرار خواهد گرفت. این اهداف مشروع، از جمله عبارتند از اهداف مندرج در مواد (۱۷) و (۱۸) این موافقتنامه که به ترتیب به جلوگیری از اقدامات فریبکارانه و حفاظت از محیط زیست اشاره دارند. در ارزیابی چنین مخاطراتی، عوامل مرتبطی که مورد توجه قرار خواهند گرفت از جمله اطلاعات علمی و فنی موجود، فن آوری پردازش مربوط یا مصارف نهایی در نظر گرفته شده برای فرآورده‌ها می‌باشند.

ب) طرفهای متعاقد توافق می نمایند که در زمینه‌های بهداشت حیوانی و حفاظت نباتات، امنیت غذایی و شناسایی متقابل اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی از طریق مراجع صلاحیتدار متبوع خود از جمله از طریق موافقت نامه‌های معادل و موافقت نامه‌های شناسایی متقابل که با در نظر گرفتن معیارهای بین‌المللی مربوط قرار است منعقد کنند با همدیگر همکاری نمایند.

ماده ۱۴

روابط تجاری حاکم بر دیگر موافقت نامه ها

این موافقت نامه مانع حفظ یا ایجاد اتحادیه‌های گمرکی، مناطق تجارت آزاد، موافقت نامه‌های تجارت ترجیحی، موافقتنامه‌های تجاری چند جانبه و ترتیبات تجارت مرزی طرفهای متعاقد با سایر کشورها نخواهد شد.

ماده ۱۵

مشکلات تراز پرداخت

چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد در شرایط جدی مشکلات تراز پرداخت، یا تحت تهدید مرتبط با آن قرار باشد، طرف متعاقد مورد نظر طبق شرایط مندرج در مواد (۸) و (۱۴) اساسنامه صندوق بین المللی پول، می تواند اقدامات محدود کننده را برای مدت محدود که بیش از حد لازم برای ترمیم وضعیت تراز پرداخت نباشد، اعمال نماید. طرف متعاقد مربوط فوری طرف متعاقد دیگر را از اجرای این اقدامات مطلع نموده و در اسرع وقت برنامه زمانبندی رفع آن ها را ارائه خواهد کرد.

ماده ۱۶

صدور مجدد و شرط کمبود داخلی

۱- چنانچه هر طرف متعاقد، ممنوعیت یا محدودیتی را در ارتباط با ورود یا صدور کالایی از یا به کشور دیگری وضع یا حفظ نماید، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که آن طرف متعاقد:

الف) ورود کالای مورد نظر را از آن کشور دیگر، از طریق قلمرو طرف متعاقد دیگر، محدود یا ممنوع نماید؛ یا
ب) صدور کالای مورد نظر را به قلمرو طرف متعاقد دیگر مشروط به آن نماید که آن محصول به صورت مستقیم یا غیر مستقیم، بدون مصرف شدن در قلمرو طرف متعاقد دیگر، به طرف غیر متعاقد صدور مجدد نشود.
۲- به علاوه، هیچ یک از مقررات این موافقتنامه مانع از حفظ یا اتخاذ هر نوع اقدام لازم محدود کننده تجارت، جهت بر طرف ساختن یا جلوگیری از ایجاد یا تهدید مربوط به ایجاد کمبود جدی هر فرآورده‌ای نخواهد شد که برای طرف متعاقد صادر کننده ضروری تلقی می گردد. این اقدامات تبعیض آمیز نخواهد بود و زمانی که شرایط، حفظ آنها را دیگر توجیه پذیر نمی کند، حذف خواهند شد. طرف‌های متعاقد زمان اتخاذ این قبیل اقدامات را طبق این ماده را فوری به اطلاع یکدیگر خواهند رساند.

ماده ۱۷

استثنائات کلی

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع از اعمال ممنوعیت یا محدودیت بر واردات، صادرات یا گذر محصولات بر اساس دلایل مربوط به اخلاق عمومی، ارزشهای مذهبی، امنیت ملی، حفظ و سلامت انسان، حیوان و گیاه، حفظ گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان شناسی، حفظ منابع طبیعی تمام شدنی و ذخایر ژنتیک، مقررات مربوط به طلا یا نقره و مقررات مربوط به صادرات این فرآورده‌ها که قیمت آنها به عنوان بخشی از طرح تثبیت دولتی پایین‌تر از قیمت جهانی نگه داشته شده است نخواهد بود، مشروط به این که این اقدامات به گونه ای اجرا نگردند که تبعیضی خودسرانه یا غیر قابل توجیه یا محدودیتی پنهان را در تجارت بین طرفهای متعاقد به وجود آورند.

ماده ۱۸

استثنائات امنیتی

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع یک طرف متعاقد برای اتخاذ اقداماتی نخواهد شد که آن را برای الزامات امنیتی به منظورهای زیر، ضروری می داند:
الف) جلوگیری از افشاء اطلاعات محرمانه بر خلاف منافع امنیتی ضروری خود؛
ب) حفظ منافع امنیتی ضروری خود یا اجرای تعهدات بین المللی یا سیاست‌های ملی مانند:
۱) موارد مربوط به قاچاق سلاح، مهمات و عملیات جنگی به شرطی که این اقدامات لطمه ای به شرایط رقابتی فرآورده‌هایی که دارای اهداف نظامی نیستند، و قاچاق سایر محصولات، مواد و خدماتی نزنند که به طور مستقیم یا غیر مستقیم برای تامین تاسیسات نظامی انجام می پذیرد؛ یا
۲) موارد مربوط به منع گسترش سلاحهای بیولوژیکی و شیمیایی و اتمی یا دیگر ادوات مورد استفاده در انفجارهای هسته‌ای؛ یا
۳) موارد اتخاذ شده در زمان جنگ یا شرایط اضطراری در روابط بین المللی.

ماده ۱۹

شرکت‌های بازرگانی دولتی

۱- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه یک طرف متعاقد را از حفظ یا ایجاد یک شرکت بازرگانی دولتی منع نخواهد کرد.
۲- هر طرف متعاقد تضمین خواهد کرد که هر شرکت بازرگانی دولتی که حفظ یا ایجاد می کند، به گونه‌ای فعالیت می کند که طبق تعهدات طرف‌های متعاقد به موجب این موافقتنامه است.

دفتر هیئت دولت